

Til § 43

Denne bestemmelse har ikke noget forbillede i den nuværende fødevarerlovgivning, men princippet om, at virksomheder o.lign. er ansvarlig for overholdelsen af gældende regler og beslutninger, har været anset at ligge implicit i den gældende lovgivning. I enkelte tilfælde har det dog givet anledning til tvivl om den offentlige fødevarerkontrol medfører indskrænkninger i dette ansvar. Dette er især relevant inden for kødområdet, hvor der er permanent offentlig kontrol.

Bestemmelsen er således medtaget for at skabe større klarhed på området, og den indebærer, at virksomheder uanset omfanget af den offentlige kontrol kan drages til ansvar for overtrædelser af fødevarerlovningen. Lempelser i dette ansvar vil alene kunne ske i tilfælde, hvor overtrædelser eksempelvis er knyttet til varer, som i god tro er indkøbt fra en anden virksomhed, og hvor en offentlig tilsynsmyndighed gennem certifikater eller lignende udtrykkeligt har attesteret for de forhold, som overtrædelserne vedrører.

Til § 44

Bestemmelsen er en videreførelse af levnedsmiddellovens § 31, stk. 1, kødlovens § 5, stk. 1, mælkeproduktlovens § 5, stk. 1 og æglovens § 8, stk. 1, for såvidt angår virksomheder, der tilvirker fødevarer eller tilsætningsstoffer, samt fiskekvalitetslovens § 14, stk. 1, for såvidt angår autorisation af virksomheder, som tilvirker fisk og fiskevarer, herunder fiskeolie og fiskemel, til konsum. For virksomheder, som forarbejder fisk udelukkende til foderbrug, er det hensigten at overføre autorisationsreglerne til husdyrsygdomsloven, der allerede har tilsvarende bestemmelser for bl.a. foder af fiskeaffald.

Kravet om, at en virksomhed skal autoriseres af en offentlig myndighed før tilvirkning af fødevarer eller tilsætningsstoffer må påbegyndes, har for animalske fødevarer været gældende i en lang årrække, hvor det bl.a. er en væsentlig forudsætning for de garantier vedrørende hygiejne og dyresundhed, som danner grundlaget for en betydelig del af den danske fødevarerexport. I 1973 blev autorisationskravet med levnedsmiddelloven udvidet til at omfatte alle virksomheder, som tilvirker fødevarer, og det er som nævnt et centralt element i den offentlige fødevarerkontrol.

Inden for den gældende EU-regulering findes der tilsvarende krav om autorisation på det animalske produktområde, og der er således på disse områder overensstemmelse mellem lovforslaget og de produktspecifikke dele af fødevarerreguleringen inden for fællesskabsretten. I de horisontale direktiver om fødevarer er der ikke krav om autorisation af virk-

somheder, og den danske lovgivning er således på dette område mere vidtgående.

Til stk. 2.

Med bestemmelsen foreslås bestemmelser med tilsvarende indhold i henholdsvis § 5, stk. 1, i kødloven og § 5, stk. 1, i mælkeproduktloven videreført.

Da slagtning og slagtemæssig behandling af husdyr samt indvejning af mælk falder uden for tilvirkningsbegrebet, vil disse aktiviteter ikke være omfattet af kravet om autorisation efter stk. 1. Bestemmelsen er således nødvendig for at kunne opretholde autorisationskravet på de nævnte områder.

Autorisationskravet for slagterier har som for de øvrige kødvirksomheder en lang tradition. Kravet skal medvirke til at sikre, at slagtning og slagtemæssig behandling foregår på en såvel sundhedsmæssig som dyrevelfærdsmæssig forsvarlig måde.

Hidtil har slagterierne været opdelt i eksportautoriserede og hjemmemarkedsgodkendte slagterier. Med lovforslaget bortfalder denne sproglige sondring uden, at det er hensigten at ændre substansen i reguleringen. Forskellene mellem de forskellige kategorier af slagterier, herunder typer af eksportautoriserede, vil således fremgå af vilkårene i det enkelte slagteris autorisation.

Som det fremgår af lovforslagets §§ 40 og 41 med dertil knyttede bemærkninger, foreslås de eksisterende undtagelser for nøds slagtning og hjemmeslagtning opretholdt. Mobile anlæg o.lign., som alene anvendes til hjemmeslagtning, er ikke omfattet af krav om autorisation, godkendelse eller registrering, men det overvejes om det af hygiejniske og dyresundhedsmæssige grunde vil være hensigtsmæssigt med en regulering på området. Dette vil i givet fald kunne ske med hjemmel i lovforslagets § 44, stk. 2 og 3, og § 45.

Aquakulturbrug, hvor der sker slagtning og rensning af fisk, er autoriseret som virksomhed i henhold til fiskekvalitetslovens § 14, stk. 1, og det er hensigten at videreføre dette autorisationskrav. Med hensyn til aquakulturbrug, hvor der sker anden behandling af fisk og fiskevarer, vil disse aktiviteter afhængig af behandlingens art være omfattet af enten lovforslagets § 44, stk. 1, eller § 45.

Der er af dyrevelfærdsmæssige grunde fastsat særlige regler for slagtning af farmet hjortevildt. Det er hensigten med hjemmel i § 7, stk. 2, i lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter at opretholde denne særlige regulering.

Den slagtemæssige behandling af nedlagt vildt, som skal bringes i omsætning, er som hovedregel omfattet af autorisationskravet i bestemmelsen. Det er alene hensigten at videreføre de eksisterende undtagelser vedrørende jægeres salg henholdsvis til priva-